

[Johs. Christiansen.]

1939, vil der imidlertid være betydelige og maaske endda ret omfattende Opgaver at varetage for vort Land ogsaa paa det militærpolitiske Omraade. Jeg vil gerne pege paa, at Situationen efter San Francisco er en ganske anden end Situationen efter Versailles. Ud fra denne Betragtning vil mit Parti tilsige det Arbejde, der skal udføres i den forestaaende Kommission, sin loyale Medvirken ud fra fordomsfrie Synspunkter. Naar jeg giver dette Tilsagn, har det ogsaa en anden Aarsag. Jeg tror nemlig, at der frem i Tiden vil melde sig Problemer af saa omfattende og vanskelig Karakter, at vi simpelt hen hverken faar Tid eller Kræfter til at styrte os ud i en ny opslidende Kamp om det, vi med en nu maaske noget utidssvarende Glose kalder Danmarks *Forsvarsvæsen*.

Men naar jeg har sagt dette, vil jeg straks føje til, at skal denne Sag løses uden Kamp, maa ethvert Tilløb til Fantasteri i Retning af farlig Selvovervurdering ogsaa være udelukket. Vi maa indskrænke Landets militære Foranstaltninger til det Mindstemaal, som vil kunne sanktioneres af Sikkerhedsraadet, af den Organisation, hvoraf vi er Medlem, og inden for hvilken vi skylder at hævde og opfylde den Medlemspligt, vi har.

Endelig vil jeg ogsaa gerne pointere, at efter Dannelsen af De Forenede Nationer vil ogsaa Danmarks militære Beredskab have et Formaal i at hindre Fredsbrøderes voldelige Anslag mod Verdensfreden. Kan det samtidig bidrage til at styrke Grunden under det mellemfolkelige Samarbejde og Udsoningen mellem Folkene, har det en yderligere smuk Opgave, og jeg tror, at som en Del af hele den Medlemsforpligtelse, vi har, vil ogsaa dette være et Formaal, et Omraade, paa hvilket vi har Muligheder for at gøre os gældende.

Som sagt — Det radikale Venstre er rede til at gaa ind i en fordomsfri Forhandling om det Militærvæsen, Landet bør stille paa Benene.

Jeg gaar ud fra, og maa kunne gaa ud fra, at man fra anden Side — det synes jeg, jeg forstod af de Ord, der allerede er sagt —, at man ogsaa fra andre Partiers Side vil møde denne Sag med Fordomsfrihed og Vilje til kun at anlægge strengt saglige, af vor nye internationale Stilling bestemte Synspunkter. Jeg er da af den Opfattelse, at der skulde være gode Muligheder for, at dette Spørgsmaal vil kunne løses af et stort Flertal paa Rigsdagen og i Befolkningen.

Set paa Baggrund af disse Muligheder

maa det beklages dybt, at man fra visse Sider har været saa energisk — for ikke at sige overenergisk —, at man har dannet Hjemmeværnsforeninger med det Formaal derigennem at lægge Grunden til et Hjemmeværn. Det er og bliver at foregribe den kommende Forsvarsordning. Det er og bliver at foregribe det Arbejde, der nu indbydes til i den Kommission, der foreslaas nedsat her i Dag. Jeg ved ikke, hvordan det er gaaet til oprindeligt, men i hvert Fald er Forholdet jo det, at Officerer i ikke ringe Grad har stillet sig bag det Arbejde, der her er Tale om. Og det kan maaske være meget godt, men jeg vil gerne føje til, at jeg for mit Vedkommende ser nu saadan paa det, at Officererne maa være Statens Tjenere, Statens Tjenestemænd, og som saadanne udføre deres Gerning under betryggende Kaar, det er givet; men de skal ikke og kan ikke være Folkets militærpolitiske Ledere — det maa tilkomme alene Regering og Rigsdag. Og jeg vil gerne føje til, at her aftegner Finlands tragiske Skæbne gennem de sidste 5 Aar en politisk Morallære, som andre Lande maaske ogsaa kan have nogen Nytte af at erkende.

Spørgsmaalet om Værnets Demokratisering vil naturligvis blive et af dem, som Kommissionen vil komme til at beskæftige sig en Del med. I denne Forbindelse vil ogsaa jeg gerne henlede Opmærksomheden paa det meget ønskelige i, at ogsaa Officianternes Gruppe kunde blive repræsenteret i Kommissionen. Nu ønsker jeg naturligvis intet at foregribe med Hensyn til Kommissionens Arbejde, men ellers er det — det vil jeg godt sige her — min Opfattelse, i hvert Fald til jeg kan blive overbevist om noget andet, at det utvivlsomt vil være meget uheldigt, hvis Officiantgruppen ikke bevares i den kommende Forsvarsordning. Dette siger jeg af mange forskellige Grunde. Jeg skal som sagt ikke komme nærmere ind paa det her, fordi det er et af de Spørgsmaal, der maa drøftes i Kommissionen, jeg har blot gerne villet gøre en Bemærkning om det allerede her.

Jeg skal ikke gøre yderligere Bemærkninger, men kun anbefale dette Forslag om Nedsættelse af en Kommission til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget, saaledes at vi snart kan komme i Arbejde med det, der forestaar, og det, som det er Kommissionens Opgave at skulle tilrettelægge for den kommende Tid.

Paul Holt: Hver Gang vort Land har været indviklet i Krig, har vi ganske naturligt taget vor militære Politik op til Revision.